

Výklad vize 161

Já bych Vás všechny požádal-poprosil a vyprosil si od všech velmi, velmi pečlivé vnímání toho co níže (výše) popíši. Děkuji.

... kdo mi už konečně na sto procent přesně, superpřesně popíše tu relativitu ???? !!!! tj.např. dilataci času. Kdo mi (sakra fix hergot) už konečně ukáže chybu v předvedené postupové logice mého výkladu ???, zde - >

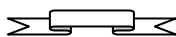
Zahájíme experiment : Mějmež připravený bod. Mějmež dva strojky na „odtikávání času“ tj. mějmež hodiny H1 a H2. (byly synchronizovány na stejné tempo odvíjení „tiků“). Hodiny H2 budou representovat i pohybující se raketu. Ztotožněmež s předměty H1 a H2 soustavu souřadnic a obě soustavy vložme do toho bodu nachystaného a řekjme mu počátek soustavy i soustavy H1 i soustavy H2. Při zahájení experimentu pasujme soustavu H1 do klidu tj. má vééé-rychlost rovnu nule $v = 0$ (vééé nula má při zahájení i soustava H2). Soustavu H1 budeme považovat za pozorovatelnou všech dějů a do té H1 také budeme všechny údaje snímat. Čili v soustavě H1 jsou všechny soustavy vesmíru, mezi nimi i H2.

Nyní bude H2 soustavou, která bude véé-rychlost měnit. A pro náš výklad vynechejme/opomeňme „způsob“ jak H2 mění rychlost z $v(1)$ na $v(2)$ na $v(3)$...na $v(n)$ a při zrychleném pohybu měřit dilataci nebudeme ; pouze jí změříme v těch „stop-stavech kdy raketa-hodinový stroj má rovnoměrný pohyb s různou rychlostí. A s limitní rychlostí pro véé se blíží céé. Nyní nastane „moment, stop-stav“ našeho měření, např. při $v = 0,9c$. A...a nejdříve znova konstatování a k tomu přijdou mé otázky : Soustava H1 je v klidu (do klidu byla pasována ; $v = 0$) a do této soustavy měříme to, co se děje „tam“...., tam v soustavě H2, na soustavě H2. My neměříme, my snímáme nám zaslané údaje (jsou donesené fotony). Ptám se : H2 zahájila s nastaveným tempem tikotu hodin...a pozorovatel „na hodinách“ pozoroval „na sobě změnu tikotu“ při změně rychlostí své soustavy ? Může vůbec libovolný pozorovatel ve vesmíru vědět jakou rychlostí vééé se pohybuje, pokud to nezjistí „pomocí“ jiných těles ?

Myslím, že H2 „sám na sobě“ tj. ve své vlastní soustavě nepozoruje změny tempa plynutí času...že H2 po celou dobu putování „sám na sobě“ nepozoruje dilataci času. Myslím, že dilataci času „toho H2“ pozoruje pouze H1 v daném „stop-stavu“ té rakety H2. Čili dilataci může hodnotit-zjistit jen soustava „domácí“ H1 nikoliv soustava vlastní H2 sama na sobě. Čas nedilatuje „na raketě“ (na hodinách H2) ale čas dilatuje „pro pozorovatele na H2“ ...že čas dilatuje na H2 vidí-snímá do přístrojů jen H1...dilataci času nesnímá do své soustavy H2, ta o dilataci neví, na H2 hodiny jdou stále stejným tempem. Pouze domácí pozorovatel vyhodnocuje „o předmětu“ tj. „o hodinách H2“ že jim dilatuje čas a to pro pozorovatele H1 v jeho domácí soustavě H1. Protože stále soustava H2 je vlastně podsystémem v H1...H2 patří do soustavy H1 kde se údaje vyhodnocují. Na raketě H2 může se dít „fyzikální bordel“ jakýkoliv, ale ten bude donesen posly-fotony do H1 pozorovatelný a tam bude „bordel“ vyhodnocen jako systém propojených interakcí a zákonů atd. Takže znova : čas na raketě nedilatuje, ale vjem, poznatek, snímek, „do pozorovatelný“ ukazuje na dilataci času „té rakety“ (v soustavě H1) , né „na raketě“ H2.

Co jsem tímto výkladem chtěl vůbec sdělit ??? Především stále proklamovaná formulace fyziků o tom „kde“ že se ta relativita jeví, „kde“ se koná, „komu“ se koná a „jak“ to opravdu je. Jsem rozčarován nad tím, že se všude říká, že *čas na raketě plyne pomaleji* ,...**je to ovšem podle mě logický nesmysl**. „Na raketě nedilatuje“, ale dilatuje v mých přístrojích doma v pozorovatelně H1 pasované do klidu, které registrují údaje z rakety H2 ; registrují že dilatuje čas „té rakety“..., čili dilatace „se zjeví po měření v přístrojích“ domácího základního pozorovatele.

A teprve po zvážení a rozboru takové logiky odtud pak logicky vyplyne důvod „proč“ tomu tak je : protože přístroje H1 soustavy snímají „donesené“ údaje z pootočené soustavy H2, a tím zkreslené intervaly, a všechny další hodnoty vlivem pootáčení soustav. Lorentzova transformační oprava „gama“ členem je pouze opravou z titulu pootočení soustav, soustavy pozorovatelný a soustavy testovacího tělesa.

Výklad vize 162

Na Mageu jsem řekl [21.6.06 - 17:08]

Od té doby, co Einstein přišel na to, že hmota zakřivuje prostoročas, (respektive gravitační pole je samo o sobě přímo zakřiveným časoprostorem) se začaly „rodit“ ve fyzice geometrie. Celé dvacáté století se matematikové a fyzikové pouštěli do vymýšlení fyzikální matematicky resp. geometrie, tj. jak pomocí abstraktního myšlení zdeformovat, jak zkroutit časoprostor, aby to „něco“ dělalo s hmotou, aby to „něco“ fyzikálního reprezentovalo. Fyzikové zpracovávali všemožné geometrie, aby odpovídali „čemu“ a vznikla tak postupně ustálená řada : Minkowského prostoročas, Schwarzschildova geometrie, Reissnerova-Nordströмова geometrie, Kerrova geometrie, Kerrova-deSitterova geometrie, Kerrova-Newmanova geometrie a další teoreticko-matematická zpracování fyzikálního světa pomocí geometrií jako Wheelerova geometrodynamika, fraktální geometrie (Mandelbrot a jiní), maticová geometrie prostoročasu, geometrie topologická, geometrie strunová desetidimenzionální, geometrické popisy geodetik, Schwarzschildova metrika, Eddingtonova-Finkelsteinova souřadnicová soustava, Penroseův prostoročasový diagram, Hamilton-Jacobiho rovnice, efekt strhávání lokálních inerciálních soustav, existence ergosféry, Penroseův proces, superradiace, singularita křivosti čili neomezeně velká křivost prostoročasu v blízkém okolí singulárního bodu, Schwarzschildova sféra, teoremy, křivosti, (neúplnost prostoročasu však nemusí být vždy způsobena singularitou křivosti.) ...atd. ... byly zkonstruovány příklady, např. prostoročas Taubův, Newmanův, Tamburinův a Untiho, který splňuje podmínky definice singularity samá geometrizace fyziky a vesmíru (hmota při hledání Univerzální rovnice ustoupila do pozadí)

A tak dáleUrčitě jsem nevypsal naprosto to geometrobádání, všechny možné aktivity a snahy fyziků a matematikou „**jak zkroutit, zvlnit, zatočit a zdeformovat časoprostor**“...a to jsem opomněl vlnové funkce a další a další „lidské výmysly“ a manipulace s geometrií tj. s tím, >co< má více dimenzí. Tedy tím „co“ je veličina délka. (to se to krouť, cóóó, páni matematici, když veličina má více dimenzí- která jiná je má ?-... pro nekonečný řetězec volby možností návrhů a způsobů, co vše se může g e o m e t r i c k y zdeformovat jsou-li k dispozici dimenze (prýýý jen obtíže tomu dodává ten >čas< a musí se řešit/navrhovat vesmír jako čtyřdimenzionální ... 4-hybnosti, 4-vektory, 4-momenty, 4-rychlosti a bůhví co ještě) . Ale matematika je kouzelnice, umí vymyslet na zadání fyzika cokoliv, že ? ...? ((a taky jednou vymyslí (!) geometrostavy časoprostoru a to **se třemi** dimenzemi délkovými + **třemi** dimenzemi časovými))).

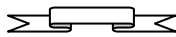
Proč vše říkám? Otázka : vesmír kouzlí svou proměnnost geometrií podle fyziků?, podle toho kolik geometrií a jaké oni vymysleli ? Anebo obráceně : vesmír sám si krouť geometrie a fyzikové je mají pouze kopírovat z vesmíru ?

Je vidět, že vesmír se chová spíš podle toho co mu fyzikové vymyslí....za geometrie. Je dokonce vidět, že geometrie (pletení pomlázky ze tří prutů) je důležitější než cokoliv jiného v tom světě a vesmíru...3/4 všeho napsaného se baví-pojednává o tom časoprostoru, zbytek je na ostatní "zbytky". A je vidět, že žádná geometrie dosud nepadla jako univerzální, jako nejlepší , jako vybraná – z vesmíru opsaná, ta kterou On používá. (doufám, že nepoužívá všechny, co člověk vymyslel... to bych navrhoval matematikům nic jiného nedělat, jen do foroty vymýšlet libovolné geometrie a pak je zkoušet vesmíru jako švadlenka slečně šaty). A jsem u těch vlnových funkcí. Pročpak matematikové nevymyslí takové funkce „kroucení“ dimenzemi (Navrátil tu diferenciální a jinou těžkou matematiku neumí jinak by to už tu dávno bylo), že by z nich (teoreticky pro budoucí potřebu užití) nadělali vlnobalíčky, které kdyby měli „své předepsané speciální parametry“, tak by reprezentovaly co ? no hmotové elementy. Pročpak to nezkusit ?? To je zakázaný ? to dostalo celé lidstvo příkaz dělat desítky geometrií, viz nahoře, ale zákaz udělat vlnové funkce pro vlnobalíčky ?(((protože to navrhl laik Navrátil ?))) ... Tvrdím, že není možné na věčné časy takovou možnost obcházet a se jí vyhýbat. Jednou se to navrhnout ke zkoumání musí.... pak se pozná, že Navrátil měl pravdu, že ve vesmíru se rodí-vyrábí-realizuje

hmota „pomocí geometrického kroucení dimenzí veličin délka a čas“ do vlnobalíčků. Mě umlčet můžete, pravdu nikoliv... a já na ní mám naději.
JN.

nikdo mi neodpověděl....

poznámka : neodpověděl nikdo do 03.01.2008

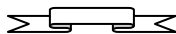
Výklad vize 163

Pane, věc závadného postoje Vašeho je v tom, že nemáte ochotu...ochotu přemýšlet jinak než vám přemýšlí vlastní mozek. Měl by jste pochopit, že čas není „tikající fluidum“, ale „artefakt-veličina“ a nám lidem „čas plyne“ jako vjem, opakují : jako vjem, a to poté, co my-bod-Zem se po Čase-artefaktu-veličině posouváme, (při putování po celém vesmíru) tj. my-Zem ukrajujeme na té veličině, tedy na její dimenzi (na jejích dimenzíích třech) intervaly. Tím, že ukrajujeme ony intervaly, tak tím „cítíme“ chod-pochod-odvíjení-tikání času ... vnímejmež čas nejen jako „pochod-tikání času“, ale také jako artefakt-veličinu, (která „stojí-netiká-existuje“ a s kterou se *něco děje* až když se děje něco „na ní“. Pokuste se to tak vnímat, že Čas netiká, on jen „je“ a neběží, je-li to dimenze té Veličiny, respektive „stojíme-li“ my-bod na té dimenzi veličiny Čas a neposouváme-li se po ní. Je to asociativně podobné jako s dimenzí délkovou, po které se my posouváme a tím měníme polohu a tím ukrajujeme intervaly. Délka sama neběží, my běžíme po ní, po délkové dimenzi ; čas sám neběží my běžíme po něm, po časové dimenzi a tento fyzikální projev pak „vnímáme“ jako odvíjení-tikání času.

Jistý Michal to napsal takto : *“Ptal jsem se, co znamená "homogenní gravitační pole". Jde o to, zdali je tím myšleno, že naše rovnice pohybu bude vypadat stejně v každém bodě prostoru a času. Jenže pozor - ony záleží na tom, jaký zvolíme souřadný systém. Ono vlastně celé to "homogenní gravitační pole" není nic skutečného, je to jen vhodně (tedy spíše nevhodně) zvolená souřadná soustava, nic víc.”* A tento názor mu odkejšoval mudrpuďr V.Hála a... a tak co k tomu ještě dodat ? Pouze to, že máme povinnost tomu věřit. A dodat to, že se to nápadně podobá mým myšlenkám o tom, že „křivení“ časoprostoru je ZRODEM pole, že pole se „vyrábí“ zkřivením časoprostoru podobně jako hmotové elementy, kde to „zkřivení“ je vyšší, bohatší, pestřejší.

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/aa/aa_010.doc

a až si to přečteš, pak se zamysli nad tím jak moderní fyzika v podstatě už desítky let nic jiného nedělá, že „kroutí geometrii“ (respektive s jejími artefakty = veličinami mající dimenze) a dokonce jim tam pánům fyzikům jakési písmenko „m“ (hmota) skalár **doslova zavazí** a překáží. Opavská škola fyziků si v Kerr-deSitterovských geometriích a jiných, aby s nimi (těmi geometriemi) mohli pracovat a tvářit je do bizarních poloh (křivení, zakroucení parciálními derivacemi a složitou matematikou), tak si tam „hrají“ se substitucí že : $m = G = c = 1$,aby jim tyto potvory - „konstanty nechutné“ nezavazeli při té „dynamické manipulaci s časoprostorem“.

Výklad vize 164 **starší komentář**

• Lidé povstali z prachu, vesmír z ničeho (3)

V předchozím díle jsme si povídali o raném vesmíru, kde jsme se věnovali změnám vakua a také tomu, jak po velkém třesku z jednotné síly postupně krystalizovaly čtyři interakce, které nyní hýbou světem.

Opomněli jsme však se zmínit, jak a kdy vznikaly částice, které později daly vzniknout hvězdám, planetám a konečně i nám. Učiníme tak dnes.

Problémy prvního inflačního modelu

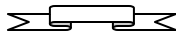
Nejprve se však vraťme k tomu, čím jsme skončili – k inflaci vesmíru. Jak jsme viděli, bez ní se fyzikové a kosmologové potýkali s problémem, jak si mohly jednotlivé části vesmíru během velmi krátké doby vyměnit informace. **A jak si vyměnily informace v době $t = 1$ sekunda o tom jak se bude vyrábět kyselina sírová za 10 miliard let v každém koutě vesmíru vždy stejně po genezi výběru...čili jak se budou vyrábět z platů obožživelníci v celém vesmíru stejně ?** Inlace, která se krátce po velkém třesku projeví jako neskutečně rychlé rozfouknutí prostoru, mnoho vyřešila (my uvažovali pozpátku v čase, kdy se vesmír během velmi malého časového okamžiku prudce smršťil, čímž se jednotlivé oblasti mladého vesmíru dostaly podstatně blíže k sobě a mohly se navzájem ovlivnit **a říci si v tom ranném vesmíru jak se všechny budou chovat i za 14 miliard let a to všude stejně ...???).**

[Andre Linde]

Snad jako každá teorie, **inlace, to už je teorie ??? hotová ?, bezchybná ?? prokázaná ??** také tato se setkávala s množstvím problémů. Jeden z největších byl, že po takovémto obrovském rozfouknutí **by měly** zůstat obrovské díry v prostoru. **A to se dokázalo čím ? matematicky anebo to řekla jasnovidka v Třebíči ?** Teorii inflačního vesmíru (bez trhlin) zdokonalil roku 1982 ruský fyzik Andrej Linde. Je známá jako *chaotická inflace*. Nevychází z myšlenky, že náš vesmír vznikl jako jediný z „nějakého jednoho vakua“, nýbrž Linde jeho „zárodek“ zasadil do tzv. prostoročasové pěny. **Myslím, že tato teorie je přinejmenším stejnou spekulací podloženou fantazií jako moje HDV možná horší ...** V prostoročasové pění dochází k fluktuacím, **čeho ??** kdy z ní vyšplichují bubliny prostoročasu, které opět splasknou. **Čili „křivení“ časoprostoru samotného jak to prosazují ve své HDV ...** Ale pokud „rozšpláchnutí“ přeroste určitou kritickou mez, dojde k vzniku nového vesmíru, **pokud čtenář není magor, pak tu jasně vidí, že se tu píše, že vesmír vznikne z prostoročasové pěny, čili z té pěny časoprostoru vznikne i náplň tj. hmota...** který se začne inflačně rozpínat. I tato teorie se s jistými nesázami potýká. Jedním z problému je, že pokud náš vesmír vznikl z opravdu malinké oblasti prostoročasové pěny (která musí být homogenní), nebylo by možno utvořit dnešní struktury galaxií. Velká homogenita prostě nedovoluje vznik (již v prvopočátcích) malých zárodků, které se postupem času rozrostou do struktur, které dnes pozorujeme.

Co je však na Lindeho teorii **spíš na jeho fantastické hypotéze** vzrušující: nevyvrací možnost existence jiných vesmírů. **Ani moje HDV nevyvrací soudobé poznatky jako takové, pouze je doplňuje o nový pohled...na „výrobu“ hmoty ...ale poflusána byla už řádně ...** Pokud jich vzniklo z prostoročasové pěny více, měly by být v okamžik svého zrodu spojeny malými koridory v podobě červích děr. **Teorie anebo sen – fantazie a tedy hypotéza ? Oč je lepší než moje HDV ?** Bohužel tyto „tunely“ jsou velmi nestabilní a rozpadají se, proto je jakákoliv možnost komunikace mezi jednotlivými univerzami nemožná. **Pokud** jiné světy existují, mohlo by dojít mezi nimi ke kolizi? Odpověď zní ne. Při svém rozpínání si vůbec nijak nevadí. Každý z nich totiž expanduje do vlastního prostoru a času - nijak se nekryjí. Práce ukazují, že kromě více prostorových rozměrů by v různých vesmírech mohl existovat i **vícerozměrný čas (!)**. S trochou nadsázky proto na konec můžeme říci: Vítejte v multiverzu. ... **vítejte v HDV**

Výklad vize 165

Cassper řekl : “Z jakého důvodu nemůžu merit čas?

Podle TR, nezáleží na konstrukci hodin, kterým odměrujeme čas(periodicky dej), nebo jo?

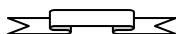
Kyvadlove hodiny meri čas na Zemi už peknu radu let (stolety) a vy tvrdíte že snimi nejde merit čas?

V inercialne soustavě, kyvadlove hodiny jsou nepoužitelné, a už nemůžeme porovnávat rychlost plynutí času mezi 2 inercialni soustavě. A to podle mne znamená, že na konstrukci hodyn záleží.”

(reakce) Myslím tápete Casspere (jako mnoho jiných a jako i já).

Ano, nezáleží na konstrukci hodin, záleží na přesnosti periodicity, tedy výrobě přesně stále stejných intervalů-tiků-kmitů. Každé kyvadlo umístěné na různých tělesech má kmity (přesné i nepřesné) různé. Jenže tempo plynutí času v naší pozorovatelně-soustavě je nezávislé na kyvu kyvadla, my je pouze vzájemně porovnáváme. Na Měsíci určitě „poběží“ kyvadlo stejné konstrukce jinak, ale „pozemské tempo“ tam bude stejné, téměř nerozpoznatelně stejné. Kyvadlo různými tempy odvíjení času tedy tempy ukrajování stejných intervalů času měním frekvenci stejných intervalů a měřím i „jiný tok času“...jenže ... my neumíme být jako pozorovatel na 5 ti stanovištích ve vesmíru a koordinovat si posílání údajů a tím zjišťovat které tempo času je jaké a které nejrychlejší. K Vaší poslední větě : ano, na konstrukci hodin záleží, jenže tou přesností konstrukce docílujeme pouze „stálost intervalů“ nikoliv zjištění „tempa času“ dané soustavy posunem jeho bodu po vesmíru.

Myslím, že proti tápání nás laiků by to chtělo odborníka, co by to vysvětlil pořádně ...pořádně znamená pomalu a přesně, bez omylů a chyb. Anebo to nikdo neví ?

Výklad vize 166

K dotazu na moje vyjádření definice času, nemohu jinak, než zopakovat to, co už dlouho skloňuji a recituji na mém webu ve svých úvahách. Podle mě Čas je **veličina**, nezadatelná, nezaměnitelná a vesmírotravná....spolu s veličinou Délkou. Obě veličiny „vyrábějící časoprostor“ jsou rovnocenné, něco jako „dvě strany jedné mince“, jedné Veličiny. Přičemž rozvedu výklad-úvahu tak, že veličina Délka nepochybně „má“ dimenze, tj. realizuje se „do dimenzí“. (jak ?, o tom jindy). Myslím si, že vyšší počet dimenzí nad číslo 3 už netvoří časoprostor >jako takový< ale vyšší dimenze jsou „ukryty“ kompakťkovány ve hmotě-do hmoty. Pro časoprostor „realizuje“ veličina Délka tři dimenze a čistě náhodou z historických důvodů se **jedna** dimenze „nazývá-jmenuje“ taky délka (píšu jí tu s malým „d“) a **druhá** dimenze – šířka a **třetí** dimenze – výška . Pak když už geometricky počneme „tvořit-malovat“ rastr tí dimenzí tj. soustavu tří os Euklidovských, pak na těch osách se zobrazí „složky bodu v prostoru. **Jednotka je pak interval** volený na dimenzi (což je stejné jako říci „na ose“).

Veličina Čas (já se domnívám) je veličině „Délka“ symetrickou veličinou i ve „výrobě“ dimenzí. Tedy, že také „má“ „realizuje“ více dimenzí (nazvěme je pracovní t(1) ; t(2) ; t(3)) Jenže ten zakopaný pes je v tom, že nepozorujeme, že by se čas – tj. odvíjení intervalů-tiků času = na časových dimenzích odvíjelo do tří délkových směrů různým tempem do tří časových dimenzí ...tedy nepozorujeme do tří směrů kde by mohly být ty tři časové dimenze různá tempa odvíjení – ukrajování intervalů. Pozorujeme stále stejný tok-odvíjení času do všech směrů (prostorových směrů). Proč ? ...Řeknu vysvětlení, které se domnívám (netvrdím ho) : My- země- těleso-bod se posouváme vesmírem, měníme polohu. Jak se řekne slovííčko „poloha“, všichni si představí polohu „délkovou“ ... já jim to neberu, ale...rád bych, aby jste si už představovali, že „poloha bodu“ může být i polohou „v čase“ (a ptažmo ve třírozměrném

čase, třídimenzionálním čase). Bod-Zem se posouvá a mění polohu a tím „po vesmírném Euklidovském rastru os-dimenzí délkových ukrajuje intervaly délkové. Ale totéž dělá ten bod-Zem posouváním se po vesmíru po časových dimenzích = ukrajuje intervaly. Tím, že se posouvá bod-těleso „po prostoru“ má tím pádem trajektorii „z délkové veličiny“ a spouštěním „stop.stavu“ toho pohybujícího se bodu do os-do soustavy dostaneme různé složky-intervaly na osách totožno na třech dimenzích. Bod se posouvá a „rastr „stojí“ tím lze sledovat změny velikostí složek, tří. Ale u času je to obráceně !...!...!tam se bod-těleso také posouvá po vesmíru po časové trajektorii a spouští se do časového rastru tří dimenzí = tří os časových intervaly, ale...ale jsou stále stejné ??!!??!! . Proč ? protože se to dá vysvětlit tak, že Bod „stojí“ a putuje soustava časová, tedy se stále natáčí) v případě Země) tak aby na všech třech časových osách-dimenzích byl interval-složka stále stejně velká divné že ? U prostoru je to tak, že „rastr stojí“ bod se v něm pohybuje ; u času „stojí bod“ (v časovém rastru tří dimenzí) a pohybuje se ta soustava času, soustava tří dimenzí času !!!! ...ano, kolem nás se pohybuje soustava času, soustava tří dimenzí času ... jen je podivné proč se posouvá čas-rastr tak, že se natáčí aby vždy byly všechny složky stejné, všechny intervaly „ukrajovaného“ času do všech směrů stejné ?? To prozatím nevím. Ale vím, že to souvisí s tou dilatací na raketě : přeci na raketě dilatuje čas jen ve směru pohybu tedy jen v jedné časové složce např. $t(2)$ a v osách $t(1)$ a $t(3)$ je tempo odvíjení na raketě stále neměnné jako na Zemi při odletu.

Zdenku, říkáš : “Nepochopení toho, že čas má dimenze, není ten správný výraz - prostě se mi to nelíbí - měl bych problémy s kauzalitou...” Já bych ho neměl ten problém s kauzalitou. Vysvětlím : Ty pod pojmem kauzalita zřejmě máš na mysli i „nevratnost času“, tedy nemožnost otočení šipky času. Jistě,... jenže proč o otočení chodu času lidi furt mluví ? , a ptají se : „proč to nejde“ ? atd. Koukej, vysvětlení je jednoduché : **podobně** jako lze vidět „délku-dimenzí“ veličiny Délka v podobě „přímky“, tak P O D O B N Ě lze vidět i dimenzi času jako „přímku“ (opakuji jako !) dimenze veličiny Čas a ...a přímka nemůže být už „kratší“, ale může být jen delší když jí budeš křivit-vlnit.(to se děje po Třesku). Zadruhý : Zem-bod se vesmírem pohybuje-posouvá **po délkové** dimenzi a přesně podobně si můžeš představovat, že se Zem posouvá-přemísťuje i **po časové** dimenzi ...což nejde „dozadu“ pokud se vesmír rozpíná, tedy pokud se natahuje přímka a ona se natahuje tím, že se vlní-křiví. Nám se jen zdá, že lze po délce jít dozadu...jenže když sečteš „chod-posun Země vesmírem dopředu a odečteš chod človíčka po silnici „dozadu“ tak stále máš kladný interval a né záporný, Podobně s časem : Zem ukrajuje po časové dimenzi intervaly kladné a človíček udělá-li opačný chod po časové dimenzi, tak stejně po součtu je to stále šipka jedním směrem.

Pouze se nám řádově zdá, že měření intervalů délkových je o 8 řádů citlivější než měření „dozadu-intervalů“ proti šipce času. A tak to nepozorujeme a nikdo to doposud pokusem neměřil. Jenže se už o tom mluví v dilataci času rakety ; pouze je nutné provést novou interpretaci, že kladné odvíjení (ukrajování intervalů na časové dimenzi) času dopředu a „záporné“ odvíjení ukrajování času rakety při vééé se blíží cééé dává pouze zpomalení toku času, ale nedá mínusové intervaly , mínusové „obrácení toku času“. Ani, u délkové dimenze nemůže nastat „kauzalita“, tedy že by došlo k obrácení šipky pohybu „vpřed“ tj., že by pochod Země tj. ukrajování intervalů délkových dopředu byl přebit „pochodem zcvrkávání“ přímky-prostoru. Zdenku, ono mé vysvětlování je potřeba 20x precizovat a pak už to bude skoro správně.

Zdenku, a přesně tady začíná to tvé (i jiných) katastrofální nepochopení nové myšlenky HDV : jednak opravuješ stále můj „časoprostor“ na pouze „prostor“ (je vidět, že pořád pokládáš čas za nějaký parametr a nikoliv za vesmírotrvornou veličinu a pokud ano, tak pak i tak u tebe čas stojí nějak „nad vesmírem“ či bokem vesmíru, jako doplněk vesmíru), (a navíc už vůůůůbec si nepochopil, že i čas může mít dimenze a že Čas je rovnocenným partnerem veličině Délka-z níž je třídimenzionální prostor). Pak si naprosto nepochopil „co“ se ve vesmíru křiví, tj. že co jediné se křivit ve vesmíru může, je to pouze časoprostor, nikoliv hmota. Hmota, pole, možná i éter, je výsledek křivení jiných artefaktů. Čili křiví se dimenze veličin. Pak si nepochopil „co to je metrika“. Veličiny a jejich

dimenze (potažmo časoprostor) nejsou „metrika“. Metrika je právě „stav veličin“ čili metrika je geometrický/matematický popis stavu veličin. A takže Zdenku, to je to, co naprosto nechápeš ...naprosto, a škoda, že jaksí **ani nechceš chápat** (jako všichni ostatní). Teprve pak až výsledkem toho geometrického křivení časoprostorových dimenzí vznikají jeho stavy jako stavy polí a hmoty.

Zdenku, říkáš: *„Prázdný abstraktní prostor žádné fyzikální vlastnosti nemůže mít“*. Poopravím tě, doplním tě: prázdný časoprostor (ve smyslu pro celý vesmír) bez jakékoliv hmoty a jakýchkoliv polí, je totálně nezakřivený, euklidovský a tím pádem nemá fyzikální vlastnosti (takový stav se nachází před Třeskem), pokud....pokud do „fyzikálních vlastností vesmíru“ nepočítáme **zákon o střídání symetrií s asymetriemi** – ten totiž přinese následně „změnu“ (změnu stavů veličin časoprostorových), kterou lidé pojmenují Velký Třesk. Po Třesku se ten časoprostor křiví a vlní a vlnobalíčkuje a to podle matematicko-geometrických předpisů, které ještě všechny nebyly pány fyziky nalezeny. V tomto duchu možná existuje stav křivosti časoprostoru, který bude „odpovídat tvému éteru“, ale bude to stav pro výzkum interakcí hmoty versus časoprostoru křivého bezvýznamný, nepotřebný, anebo význam není znám či já ho netuším.

Autor: Navrátil Josef IP: 89.102.43.xxx Datum: 15.11.2007 23:21

Platone, jednou to možná pochopíte, že **čas neběží nám, ale my jemu** ...což znamená, že čas je dimenze a my-Zem-bod se po ní vesmírem suneme; my ukrajujeme posunem po vesmíru na té časové dimenzi intervaly...čas „stojí“ jakožto stojí i dimenze délková a my se po délkové dimenzi posouváme, měníme polohu **a tím ukrajujeme intervaly**...a ukrajujeme přesně tak intervaly **i na časové dimenzi tím jak se posouváme** a měníme polohu...Platone, proto když se dostanete „za Třesk“, pomyslně, tak když tam hmota není, tak se nemá „co“ po dimenzi časové posouvat a tím pádem tam „čas neplyne“ ...on ČAS stojí,...je to DIMENZE veličiny ...nikdo ho neukrajuje. A přesto je ten čas, existuje, ale „netiká“, nikdo neukrajuje putováním po dimenzích intervaly. Pouze ukrajováním intervalů běží-tiká čas. Jednou to možná pochopíte, Platoóóóne.

[reagovat](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: vědci versus laikové (z PL):

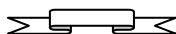
Autor: Platon IP: 75.126.219.xxx Datum: 16.11.2007 00:10

„jednou to možná pochopíte, že **čas neběží nám, ale my jemu**“...Navrátil Josefe to je právě to, co vám musí každý závidět **tu jistota**, že tomu tak je. Ale pozor! „čas „stojí“ jakožto stojí i dimenze délková a my se po délkové dimenzi posouváme, měníme polohu **a tím ukrajujeme intervaly**“ když čas stojí nemůžeme posouvat měnit polohu změnu polohy tvoří čas, každá změna je projev času. **Čas o sobě je jenom pojem nic víc..Jsou jakés to tři roviny „světa“: něco jako povrch pak realita a potom naše teorie**. Všichni vidíme a vnímáme ten povrch, realita je to co neznáme je nám skrytá a proto potřebujem nějakou tu teorii abychom se propojili s tím co vidíme a s tím co ještě neumíme pojmenovat. Znovu Pozor! „ČAS stojí,...je to DIMENZE veličiny ...nikdo ho neukrajuje“ strýčku Navrátil vy šprýmaři vždyť nahoře říkáte: **„ukrajujeme intervaly,..a ukrajujeme přesně..“** Možná jen ty nazírací roviny se vám zaměnili ? ! 😊 Máte však pravdu v tom, že první co můžeme dobře rozlišit jsou **„délka“ a čas** 😊

Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: vědci versus laikové (z PL):

Autor: Navrátil Josef IP: 89.102.43.xxx Datum: 16.11.2007 10:22

Pane, věc závadného postoje Vašeho je v tom že nemáte ochotu...ochotu přemýšlet jinak než vám přemýšlí vlastní mozek. Měl by jste pochopit, že čas není „tikající fluidum“ ale „artefakt-veličina“ a mám lidem „čas plyne“ jako vjem ...opakuji: jako vjem, poté co my-bod-Zem se po čase-artefaktu posouváme, tj. my ukrajujeme na té veličině, tedy její dimenzi (jejich dimenzííích třech) intervaly. Tím, že ukrajujeme ony intervaly, tím „cítíme“chod-pochod-odvíjení-tikání času ... vnímejmež čas nejen jako „pochod-tikání času“, ale také jako artefakt-veličinu s kterou se něco děje když se něco děje. Pokuste se to tak vnímat, že Čas netiká, neběží je-li to dimenze té veličiny respektive „stojíme-li“ na té dimenzi veličiny Čas a neposouváme-li se po ní. Je to asociativně podobné jako s dimenzí délkovou po které se my posouváme a tím měníme polohu tím ukrajujeme intervaly. Délka sama neběží, my běžíme po ní, čas sám neběží my běžíme po něm.

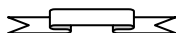
Výklad vize 167

Ivo Vašíček, harcovník na fórech na LN, napsal na Aldebaranu 27. říjen 2007, 16:29 toto

(červeně komentuji) :

Rozumím ZOE tvé argumentaci. Nicméně přesto pro mne zůstává prostor abstrakcí. Když napíši, že se těleso pohybuje po přímce, neznamená to, že přímka existuje. **Ale ano...existuje, ve formě dimenze veličiny. V tom to je (!)**, v tom je ten celý problém, že nám lidem – hmotným to bytostem/útvary je podivné, iluzorní, že by mělo existovat něco, na co si nemůžeme sáhnout. Ano, to se nám zdá podivné.... na délku si nemůžeme sáhnout, na čas taky ne.

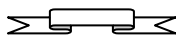
Pak na HDV se nám zdá bizarní a schizofrenní, podivné to, že by „ohmatatelná“ hmota mohla být vůbec realizována-postavena vesmírem právě z tak neohmatatelných realit-artefaktů jako jsou dvě veličiny : Délka a Čas (které pak se multiplikuji do více dimenzí). A navíc když si navíc myslím, že hmotnost je jen „vlastnost“ křivého zakřiveného časoprostoru, pak se nedivím, že taková hypotéza předběhla dobu o 30 let a jsem jako šarlatán pro ní honěn po psychiatriích. Z mého pohledu je prostor něco jako geometrický operátor. Uvažuji tak, proto, že prostor nezpůsobuje žádné interakce. Časoprostor „vnější“ hmotě už nerealizuje interakce hmoty s hmotou, ale časoprostorové útvary jako multivlnobalíčky interagují s jinými multivlnobalíčky (z dimenzí veličin) tak, že tyto „upravují-pozměňují“ křivosti uspořádanosti vlnových (většinou na povrchu klubička) těch velmi komplikovaných hmotových konglomerátů – vlnobalíčků... interakce složité hmoty s hmotou jsou realizace změn „vlnovln“ uvnitř těchto konglomerátů časoprostoru a mnohdy se navenek tj. ve venkovním časoprostoru „nic“ neděje. Penicilín když reaguje s mikrobem je to interakce „m“ versus „m“ a navenek se nemusí měnit interakce „venkovní“ tj. slabá síla, gravitační síla, jen třeba elektromagnetismus... Vzdálenost je v podstatě gravitační potenciál, obdoba elektrického potenciálu. Při mém pohledu z toho nevznikají žádné nové závěry, jen je mnohem jednodušší chápání interakcí. **Interakce chemické a potažmo biologické až interakce složitých bílkovin už nemusí být popisovány jako „změny křivosti časoprostoru“ i když tato podstata tu je a měla by se ukázat a prokázat pomocí HDV.**

Výklad víze 168

Pane Platone, to co jste řekl byla místy naivní řeč, místy hořká pravda. Stručně Vám řeknu to, co ani netušíte : Po revoluci jsem začal podnikat jako spousta jiných – jiní aby se mohli válet s rodinou na Bahamách, já s úmyslem si vydělat na matematiku. Dřel jsem od r. 1991 pět let. Vydělal 2,2 miliony ale...ale bohužel jen v peněžním deníku ; dlužníci mi je dodnes nedali (nedali do kapsy, zisky zůstaly jen v tom peněžním deníku a i z těch fiktivních zisků jsem státu zaplatil daně !, zdravotní pojišťovně vysoké sumy jakož i sociálce , měsíčně 15-18 tis. ... přesto mám důchod 8 tis. protože po r. 96 jsem musel firmu rozpustit a byl 5 let na ÚP jako nezaměstnaný ...). Pak jsem, nebudete věřit, od 1997 čtyři roky dost pravidelně posílal bohatým lidem žádost o sponzorování fyziky anebo malý dar např. 500,-Kč na č. mého konta, a těch dopisů jsem rozesílal 20 týdně, někdy víc. Určitě si dovedete spočítat, že to bylo celkem cca 5000 dopisů á 12,- Kč, což je 60 000,- Kč...jen za dopisy.(!) Na těch 5000 dopisů mi odpovědělo 11 !!, čtete dobře a zrak Vás nešálí, jedenáct lidí nebo ředitelů fabrik, že „nemůžou“ a z toho 2 mi poslali výhrůžku, že jestli se ještě jednou opovážím mu napsat, tak ...Jenže v české kotlině nejsou jen tak ledasjací lakomci, ale superlakomci. Od r. 2003 dodnes z přítelem hledáme sponzora respektive partnera k laboratornímu vyzkoušení nové technologie výroby benzínu z mastných kyselin podobně jak to dělá SETUZA z řepkového oleje, ale jeden postupový krok je tam nový, je to vynález. Ale v této republice není nikdo kdo

by zarískoval 2-3 miliony na odzkoušení (problémem je ve výběr katalyzátoru) něčeho, co kdyby se povedlo, dalo by stamiliony zisku, možná i víc. Ta technologie je o 10-15% levnější než to dělá SETUZA. Ani granty se letos přes VaV (kde jsme byli ujišťováni že máme zelenou) neudělovaly, kvůli EU a bordelu ve vládě. Jenže v české kotlině jsou lakomci neuvěřitelně superlakomí...anebo ...anebo ...anebo moje smůla od r. 1991 k získání matematika(ů) je řízena Bohem : Navrátil, nedostaneš, nedostaneš, protože tvoje dokončení HDV by se dostalo do vědy předčasně, svět na to není zralý. ((...a nejen ty finanční překážky mi Bůh staví do cesty ...už 17 let))

Výklad vize 169

od: Navrátil Josef

datum: 22. 11. 2007 - 21:19:02

předmět: [Re: Re: Trapi mě věc,nad kterou musím furt přemýšl](#)

Vážený Rost'o, já ti na tvou otázku odpovím názorem svým, který věda odmítá, respektive né věda (ta to ještě nečetla), ale odmítá to jistá skupina českých fyziků.

Řeknu ti ten názor jen stručně a pak tě odkáži na svůj web, kde o tom mluvím podrobně. Takže : Velký třesk není třeskem, ani výbuchem nějakého „nic“, aby se zrodilo „něco“. Velký třesk je jen změna stavu...čili je to předěl, přechod od stavu předešlého k následujícímu. A to pomocí zákona – principu střídání symetrií s asymetriema. Stav vesmíru před Třeskem tedy (myslím si to, navrhuji takovou hypotézu) byl symetrický, nezakřivený časoprostor, bez hmoty a polí. Tento časoprostor byl ve stavu 3+3 dimenzionálním (tři dimenze délkové a tři časové) euklidovský, plochý, symetrický, zřejmě o „jednotkové velikosti“ (vysvětlení za chvíli). Velký Třesk je zahájením-spuštěním toku času ... protože tok času je „spuštěn“ díky zahájení „křivení“ tohoto 3+3 dimenzionálního časoprostoru. Každé křivení – vlnění časoprostoru (podle nějakých geometrických předpisů) je svou podstatou projevem nastolení nejednotkových poměrů dimenzí do veličiny Délka a do veličiny Čas. Před Třeskem ve stavu totální euklidovské plochosti ČP nelze stanovit velikost „jednotky“ na každé dimenzi každé ze dvou veličin : Délka a Čas. Ale lze stanovit jejich jednotkový POMĚR. Nazvěmež ho cééé (vesmír ho použije pak jako rychlost světla) ; $c = 1 / 1$. Přitom nezáleží na tom jak je jednotka velká, může být 0 ... i 1 ... i nekonečno. Ale záleží na jednotkovém poměru obou – pak je to nezakřivený 3+3 d ČP. Po Třesku počne-li se časoprostor vlnit-křivit (dle geometrických předpisů) nastane nejednotkový poměr těchto $v < c = 1$. Tento jev í křivení ČP je spouštěcím mechanismem pro odvíjení času a ... a také je „křivení ČP důvodem „vzniku“ hmoty ... a to právě z toho samotného časoprostoru. „Křivý“ lokální vlnobalíček ČP je už hmota. Lidově řečeno : po Třesku vše co ztrácí rychlost cééé (a nabývá vééé), to hmotní. Hmota se nerodí z ničeho ale z ČP a to jeho křivením. Velkoglobální malé křivení se ustálí na několika stavech malých křivosti a to jsou pole, stanou se „polemi“. Velké zakřivení v lokálních místech a útvech „zvaných vlnobalíčky“ se stávají hmotovými elementy. Dimenze ČP jsou v nich svinuty, kompaktifikovány. Takže do počtu 3+3 D je stav veličin časoprostorem málo zakřiveným a další dimenze nad tři jsou už „schovány“ uvnitř hmoty. Čas po Třesku „běží, odvíjí se“ proto, že bod-Zem po té dimenzi časové se posouvá. My-Zem ukrajujeme na dimenzi intervaly a tím „vykonáváme chod času ; tiky jsou intervaly, které dělá hmotný bod svým putováním po vesmíru. Takže čas netiká nám, ale my jemu. My vyrábíme pochod času tak jak se my posouváme

měníme polohu po vesmíru. Poměry intervalů délkového ku časovému nejsou jednotkové, platí $v < c$...protože časoprostor je křivý a tak se ony „jednotky“ $c = 1 / 1$ promítají na průmětnu v jiných „úsečkách“ podle toho jak jsou příslušné dimenze natočeny a tím vznikne „véé“ $= 0/1 = 1/ \inf. < c = 1/1$ “ (čtenáři pochop, že čitatel se k nule blíží, čili se chce říci, že vždy je čitatel menší než jmenovatel ...a to právě v tomto vesmíru po tomto Třesku kdy nastává takové křivení ČP, že vždy bude $v < c$...a také vždy $v.v.v < c.c.c$...nebo ... $v.v.c < c.c.c$... nebo... $v.c.c < c.c.c$...atd. (nastávají různé typy křivosti ČP, na to jsou parciální derivace a příslušná matematika). Proto i STR může tvrdit své dilatace času a kontrakce délek, neb to je svou podstatou pootáčením dimenzí (a na nich jednotkovými intervaly) které se pak „snímají“ domácím pozorovatelem jako zněna intervalu – natahování či zkracování.

Takže Třesk je tichý nevýbuch, je to změna stavu, je to zahájení křivení ČP a tím pádem je to zahájení nejednotkových poměrů na dimenzích což znamená zahájení odvíjení času (hmotný bod se posouvá stejně tak po časové dimenzi jako po délkové dimenzi ale vždy ta Zem-bod ukrajuje na každé ze tří dimenzí délkové jiné intervaly a na každé ze tří dimenzí časové STEJNE intervaly (a to je prozatím záhadou proč ? čili... proč do tří délkových stran v krychli je vždy stejný tok času, stejné ukrajování stejných intervalů ??... to čeká na vysvětlení po rozboru úvah).

Další výklad a zpřesňování poté bude-li o něj zájem. Mé web-stránky :

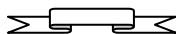
<http://www.hypothesis-of-universe.com/index.php?nav=g>

Reagoval na tuto mou řeč Rost'a Telinger takto : Ahoj, dá se říct že po velkém třesku začal mýt smysl časoprostor ?Existovala už nějaká počáteční gravitace?Dá se určit z kterého směru záření z V. třesku pochází nebo je všude kolem. Je mi 13 let takže se o astrofyziku začal zajímt nedávno jinak se zajímám o astronomii a jmenuji se Rost'a Telinger-děkuju že jste zareagoval na můj dotaz.

01 - Dá se říct že po velkém třesku začal mýt smysl časoprostor ? --> Odpovídám tomuto sympatickému mláďenci : Zatím si nepochopil můj výklad tak jak byl řečen a myšlen. Časoprostor jako takový sám o sobě „smysl nemá“. Smysl ČP se „zjeví“ poté, když se sám stane tvárným a proměnným stavem v symbióze se zákonem (a zákony následnými), které proměnu řídí. Myslím si že jedním z prvních zákonů je zákon o střídání symetrií s asymetriemi pro použití atrefaktů jimiž jsou dimenze veličin. Smysl ČP tedy „dostane“ až ve spojení se zákony které „manipulují“ tím ČP.

02 - Existovala už nějaká počáteční gravitace? --> Odpovídám : Gravitace v podstatě je vlastnost ČP, je to „jistý stav křivosti“ ČP a domnívám-li se že křivení ČP nastalo právě po Třesku, tak deduktivně tím pádem „se zjevila“ gravitace až po Třesku jakožto „stav křivosti ČP“.

03 - Dá se určit z kterého směru záření z V. třesku pochází nebo je všude kolem.?--> Odpovídám : I záření je „stav křivosti ČP“. Takže po Třesku nastávají v původním stavu ČP změny křivosti a to lokální i globální a tyto křivosti se do sebe vnořují (každá jiná křivost lokálního zkřivení ČP „plave“ v jiné křivosti téhož ČP). Lze tedy uvažovat, že záření po Třesku „nastalo všude“ v ČP jakožto globální zkřivení celého ČP stavu do jakési „pěny“ ČP.

Výklad vize 170

Pane, věc závadného postoje Vašeho je v tom, že nemáte ochotu...ochotu přemýšlet jinak než vám přemýšlí vlastní mozek. Měl by jste pochopit, že čas není „tikající fluidum“, ale „artefakt-veličina“ a mám lidem „čas plyne“ jako vjem, opakuji : jako vjem, a to poté, co my-bod-Zem se po Čase-artefaktu-veličině posouváme, tj. my-Zem ukrajujeme na té veličině, tedy na její dimenzi (na jejích dimenzíích třech) intervaly. Tím, že ukrajujeme ony intervaly, tak tím „cítíme“ chod-pochod-odvíjení-tikání času

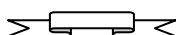
... vnímejmež čas nejen jako „pochod-tikání času“, ale také jako artefakt-veličinu, (která „stojí-existuje“ a s kterou se *něco děje* až když se děje něco „na ní“. Pokuste se to tak vnímat, že Čas netiká, on jen „je“ a neběží je-li to dimenze té Veličiny, respektive „stojíme-li“ my-bod na té dimenzi veličiny Čas a neposouváme-li se po ní. Je to asociativně podobné jako s dimenzí délkovou, po které se my posouváme a tím měníme polohu a tím ukrajujeme intervaly. Délka sama neběží, my běžíme po ní, po délkové dimenzi ; čas sám neběží my běžíme po něm, po časové dimenzi a tento fyzikální projev pak „vnímáme“ jako odvíjení-tikání času.

Autor: S/kepticus M/aximus **IP:** 67.159.45.xxx **Datum:** 23.11.2007 10:37

Od pohybu je odvozena existence času. Pohyb není možný bez prostoru a "hmoty". Tedy z mé teze vyplývá, že čas je odvozený nikoli naopak. Dovedete si snad představit čas sám o sobě bez pohybu? K čemu by ten čas byl a jak byste ho měřil? 🤔

Odpověď

Ano, pohyb bodu-objektu nemůže být tam kde není časoprostor. Dovedeme-li si představit prostorovou síť 3D bez újmy na rozumu, pak podobná síť 3D časových dimenzí nám „ničí rozum“. Pohyb bodu, posun bodu „po délkových dimenzích“ a tím ukrajování intervalů délkových na délkové trajektorii nám nepůsobí „mozkový“ problém. Intervaly tohoto pohybu můžeme pak spouštět jako složky na každou ze tří dimenzí délkových. Soustava 3D „stojí“, bod koná „cik-cak“ pohyb. U času je to naopak : sice také bod-těleso provádí posun „po časové trajektorii“ a tím ten bod ukrajuje časové intervaly, ale ...ale zde spouštění změny posunu, pozice bodu do tří časových složek je takové, že vždy každá ze tří složek je stejná, má stejný interval. Čili cítíme do všech tří stran délkových stejný tok, tempo odvíjení času. Jak se to dá vysvětlit ? Jedině tak, že bod-těleso se posouvá „po časové trajektorii“ (nepravidelným tempem) ale není pevná 3D časová soustava, ta se natáčí stále tak aby ty tři složky byly stejné. U pohybu bodu v systému 3D délkových dimenzí (v prostoru) „soustava stojí a bod dělá posuny cik-cak“. Kdežto u pohybu v systému 3D časových dimenzí (v časoru) „soustava se natáčí“ k posunu bodu po časové trajektorii tak aby stále byly tři složky stejné, stejně velkého intervalu. Proč tomu tak je u času pro Zemi, to nevím...že jsou všechny tři složky času stejně velké a tím se nám zdá že čas běží stejným tempem do tří délkových dimenzí.

Výklad vize 171 (čas neběží, ale my se suneme po něm)

Autor: Dal **IP:** 83.240.33.xxx **Datum:** 23.11.2007 16:22

No ja chapu cas jako miru zmeny nejakeho objektu v porovnani s tim, jak se meni jiny objekt. To znamena, ze bez objektu (hmota nebo energie, to je jedno) neni ani cas. Jeho "sipka" je pak dana ciste pravdepodobnosti dane zmeny. (voda z derave lahve vytece, ale s temer nulovou pravdepodobnosti by nemusela...).

[reagovat](#)

Re: Re: Současná fyzika:

Autor: ZEPHIR **IP:** 85.160.1.xxx **Datum:** 24.11.2007 01:29

Ano, takhle je definovaná termodynamická šipka času. Nicméně ve vesmíru probíhají samovolně i negentropické jevy, jinak bysme tu totiž nebyli. A ty se termodynamický šipce času vymykají. Vlnová teorie éteru popisuje vznik a vývoj vesmíru jako dynamickou rovnováhu dvou kauzálních jevů: difúze a vlnění, popsány vlnovou rovnicí.

Inerciální difúze je typický termodynamický jev: rozmazává gradienty ale na to spotřebovává čas. Každá difúze totiž nějakou chvíli trvá. Vlnění naopak gradienty vytváří, ale spotřebovává na to čas, kterej nahromadila difúze. Podle mě to funguje to přibližně takhle: když se do éterových pěn uvede energie ve formě vlnění, třeba jen na okamžik, pěna v tom místě zhoustne. Zahuštěný místo se chová jako čočka a soustřeďuje do sebe další vlny energie na úkor svého

okolí, který se tak stává postupně chaotičtější.

Díky tomu vesmír samovolně roste a zahušťuje se, dokud vytvořený gradienty nezhroustnou natolik, že začne převládat difúze, která termodynamickou šipku času obrátí a začne zase gradienty rozpouštět na chaos. V praxi oba procesy probíhají současně na různých úrovních časoprostorový pěny.

Tak ještě jednou, abyste to vyplývání pochopil i Vy :

Autor: S/kepticus M/aximus IP: 67.159.45.xxx **Datum:** 23.11.2007 10:37

Od pohybu je odvozena existence času. Pohyb není možný bez prostoru a "hmoty". Tedy z mé teze vyplývá, že čas je odvozený nikoli naopak. Dovedete si snad představit čas sám o sobě bez pohybu? K čemu by ten čas byl a jak byste ho měřil? 😊

Re: Tak ještě jednou, abyste to vyplývání pochopil i Vy :

Autor: Navrátil Josef IP: 89.102.43.xxx **Datum:** 24.11.2007 09:08

Ano, pohyb bodu-objektu nemůže být tam kde není časoprostor. Dovedeme-li si představit prostorovou síť 3D bez újmy na rozumu, pak podobná síť 3D časových dimenzí nám „ničí rozum“ Pohyb bodu, posun bodu „po délkových dimenzích“ a tím ukrajování intervalů délkových na délkové trajektorii nám nepůsobí „mozkový“ problém. Intervaly tohoto pohybu můžeme pak spouštět jako složky na každou ze tří dimenzí délkových. Soustava 3D „stojí“, bod koná „cik-cak“ pohyb. U času je to naopak : sice také bod-těleso provádí posun „po časové trajektorii“ a tím ten bod ukrajuje časové intervaly, ale ...ale zde spouštění změny posunu, pozice bodu do tří časových složek je takové, že vždy každý ze tří složek je stejná, má stejný interval. Čili cítíme do všech tří stran délkových stejný tok, tempo odvíjení času. Jak se to dá vysvětlit ? Jedině tak že bod-těleso se posouvá „po časové trajektorii“ (nepravidelným tempem) ale není pevná 3D časová soustava, ta se natáčí stále tak aby ty tři složky byly stejné. U pohybu bodu v systému 3D délkových dimenzí (v prostoru) „soustava stojí a bod dělá posuny cik-cak“. Kdežto u pohybu v systému 3D časových dimenzí (v časoru) „soustava se natáčí“ k posunu bodu po časové trajektorii tak aby stále byly tři složky stejné, stejně velkého intervalu. Proč tomu tak je u času pro Zemi, to nevím...že jsou všechny tři složky času stejně velké a tím se nám zdá že čas běží stejným tempem do tří délkových dimenzí.

Re: Pohyb nic nepředpokládá, pohyb je, Vy "tautolgu" :-)))

Autor: Zephir IP: 194.213.42.xxx **Datum:** 23.11.2007 10:23

krom toho jsem se s podobnými rozumama už mockrát setkal, takže na ně mám připravené dokonce obrázek.

http://superstruny.aspweb.cz/images/fyzika/spacetime/star_twinkling.gif

Na tomhle obrázku se evidentně nic nehejbe, nicméně z něj vyplývá, že v obou polovinách běží čas, dokonce i různou rychlostí. Z toho vyplývá, že čas na pohybu vlastně vůbec nezávisí, je to pravděpodobnostní veličina.

Re: Pěkná ptákovinka :-)))

Autor: Zephir IP: 194.213.42.xxx **Datum:** 23.11.2007 10:55

Pohyb je změna místa s časem a k ničemu takovému na tom obrázku nedochází. Pokud byste chtěl sémanticky filozofovat, tak obecným měřítkem času je změna a pohyb je jen jeden z mnoha možných případů změn (sice změna místa s časem). Vidíte, že i sama filosofie času je na pojmu pohybu nezávislá.

Zkrátka a dobře, pokud byste chtěl pochopit podstatu času, doporučuji se od představy pohybu a prostoru oprostit, jinak se budete motat v kruhu tautologických definic.

Re: Neuvěřitelné, můžete mi vysvětlit, jak může dojít ke změně bez pohybu? :-)))

Autor: Zephir IP: 194.213.42.xxx **Datum:** 23.11.2007 11:32

Tam nedochází k pohybu, jen k přepínání stavů. Teprve když se ty stavy budou přepínat postupně v sousedících místech časoprostoru, začnete je vnímat jako pohyb. Určitě se mnou ale budete souhlasit, že tohle je hodně speciální případ změny stavů.

Celej problém je v antropomorfizaci těchto představ. My sme bytosti, tvořený plynulým přepínáním stavů v určitém místě časoprostoru, což se projevuje jako inerciální pohyb, takže si nic jiného, než podobný změny stavu jako realitu ani uvědomit neumíme. Ale když si představíte šum, jako na televizi po skončení vysílání, pak uvidíte, že takovej "film" může klidně běžet pozpátku: chybí mu evidentně časová osa. V hustém systému inerciálních chaotickejších částic se nemůže šířit na dálku ani energie, takže zde nexistuje ani prostor.

Vidíte, že mám dost argumentů proto, abych se s definicí pohybu při uvažování času moc nezabíjel.

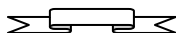
Re: Re: Pohyb nic nepředpokládá, pohyb je, Vy "tautolgu" :-))):

Autor: Navrátil Josef IP: 89.102.43.xxx **Datum:** 24.11.2007 10:10

Zephyre, jednou přijde čas kdy budeš muset pochopit, že veličina „délka“ sama nic neměří a sama nedává lidem vzdálenosti, sama nikam se nevzdaluje a sama prostě neměří šířku paneláku. Veličina „Délka“ je jedna věc (ta pak má dimenze, které také samy nic neměří a neudávají) a druhá věc je kdo-co se po té délce pohybuje-posouvá a tím že ten bod ukrajuje na dimenzi intervaly. Jednou to budeš muset pochopit. Až to pochopíš, pak si uvědomíš totéž o čase : >čas< je veličina, která sama neběží, netiká (>délka< sama neděluje, sama nepředvádí-neuvádí interval) a že „na té dimenzi veličiny Čas“ běží těleso (nebo prostě hmotný bod) a ten „vyrábí“ čas (s malým „č“) čili ten vyrábí intervaly, tok intervalů, čili odvíjení „na tom Čase“, na veličině když někdo ukrajuje to je pak onen čas-stárnutí které pociťujeme. Čili „čas“ a „Čas“ jsou dva různé pojmy. Totéž jako je rozdíl mezi „Délkou“ veličinou (délková dimenze) a délka-vzdálenost sama.

Délka je veličina a ta (sama) realizuje své dimenze (nejznámější dimenze jsou tři : délka, šířka a výška, kde to slovíčko „délka“ s malým „d“ je dimenze, a je to slovíčko čistě historicky náhodou stejné jako název pro veličinu „Délka“) Totéž pro veličinu „Čas“ i tato veličina realizuje své dimenze (ke dnešku neprobádané tři dimenze, které nemají název, proto je označím $t(1)$, $t(2)$, $t(3)$). Takže když si náš mozek myslí, že my-bod-Zem stojíme, jen čas běží, je to jen fixa : Zem nestojí, ona se vesmírem posouvá-přesouvá „po“ délkové dimenzi a tím ukrajuje intervaly (délkové) Totéž o >čase<. Čas jakožto veličina (i některá z jejích tří dimenzí) stojí, ale my se po té dimenzi pohybujeme a tím „tikáme“, vnímáme „tíky“, tím ukrajujeme intervaly na časové dimenzi a tím čas „běží“. A běží do tří časových dimenzí (do tří složek ztotožníme-li tři dimenze s třemi časovými osami) stejným tempem, což sice vypadá jako záhada, ale určitě se to vysvětlí proč tomu tak je.

Čas neběží, ale my běžíme po něm ... a to tak, že když se z této trajektorie časového posunu spustí tři složky na tři časové osy totožné se třemi časovými dimenzemi, tak jsou kupodivu ty tři složky stejné, o stejném intervalu, ale ... ale např. víme, že při dilataci času na raketě se interval časový ukrajovaný raketou mění a to ve směru pohybu. V ostatních dvou směrech zůstává tempo odvíjení časových intervalů stejné...jen do třetí dimenze se tempo, čili tíky, čili intervaly mění. Představíš-li si to ke kouli, že by se jeden poloměr měnil, pak je to elipsa, a změní-li se ten poloměr-interval na nekonečně velký, tak je to paraboloid...jenže to tak je pro pozorovatel-pozemšťana když snímá tři intervaly a z toho jeden je jiný, kdežto „na raketě to není paraboloid“ ale stále koule.

Vážený Rost'o, já ti na tvou otázku odpovím názorem svým, který věda odmítá, respektive né věda (ta to ještě nečetla), ale odmítá to jistá skupina českých fyziků.

Řeknu ti ten názor jen stručně a pak tě odkáži na svůj web, kde o tom mluvím podrobně.

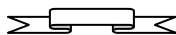
Takže : Velký třesk není třeskem, ani výbuchem nějakého „nic“, aby se zrodilo „něco“. Velký třesk je jen změna stavu...čili je to předěl, přechod od stavu předešlého k následujícímu. A to pomocí zákona – principu střídání symetrií s asymetriema. Stav vesmíru před Třeskem tedy (myslím si to, navrhuji takovou hypotézu) byl symetrický, nezakřivený časoprostor, bez hmoty a polí. Tento časoprostor byl ve stavu 3+3 dimenzionálním (tři dimenze délkové a tři časové) euklidovský, plochý, symetrický, zřejmě o „jednotkové velikosti“ (vysvětlení za chvíli). Velký Třesk je zahájením-spuštěním toku času ... protože tok času je „spuštěn“ díky zahájení „křivení“ tohoto 3+3 dimenzionálního časoprostoru. Každé křivení – vlnění časoprostoru (podle nějakých geometrických předpisů) je svou podstatou projevem nastolení nejednotkových poměrů dimenzí do veličiny Délka a od veličiny Čas. Před Třeskem ve stavu totální euklidovské plochosti ČP nelze stanovit velikost „jednotky“ na každé dimenzi každé ze dvou veličin : Délka a Čas. Ale lze stanovit jejich jednotkový POMĚR. Nazvěmež ho cééé (vesmír ho použije pak jako rychlost světla) ; $c = 1 / 1$. Přitom nezáleží na tom jak je jednotka velká, může být 0 ... i 1 ... i nekonečno. Ale záleží na jednotkovém poměru obou – pak je to nezakřivený 3+3 d ČP. Po Třesku počne-li se časoprostor vlnit-křivit (dle geometrických předpisů) nastane nejednotkový poměr těchto $v < c = 1$. Tento jev $\rightarrow$ křivení ČP je spouštěcím mechanismem pro odvíjení času a ... a také je „křivení ČP důvodem „vzniku“ hmoty ... a to právě z toho samotného časoprostoru. „Křivý“ lokální vlnobalíček ČP je už hmota. Lidově řečeno : po Třesku vše co ztrácí rychlost cééé (a nabývá vééé), to hmotní. Hmota se nerodí z ničeho ale z ČP a to jeho křivením. Velkoglobální malé křivení se ustálí na několika stavech malých křivosti a to jsou pole, stanou se „polema“. Velké zakřivení v lokálních místech a útvech „zvaných vlnobalíčky“ se stávají hmotovými elementy. Dimenze ČP jsou v nich svinuty, kompaktifikovány. Takže do počtu 3+3 D je stav veličin časoprostorem málo zakřiveným a další dimenze nad tři jsou už „schovány“ uvnitř hmoty. Čas po Třesku „běží, odvíjí se“ proto, že bod-Zem po té dimenzi časové se posouvá. My-Zem ukrajujeme na dimenzi intervaly a tím „vykonáváme chod času ; tiky jsou intervaly, které dělá hmotný bod svým putováním po vesmíru. Takže čas netiká nám, ale my jemu. My vyrábíme pochod času tak jak se my posouváme měníme polohu po vesmíru. Poměry intervalů délkového ku časovému nejsou jednotkové, platí $v < c$...protože časoprostor je křivý a tak se ony „jednotky“ $c = 1 / 1$ promítají na průmětnu v jiných „úsečkách“ podle toho jak jsou příslušné dimenze natočeny a tím vznikne „véé = $0/1 = 1/ \text{inf.} < c = 1/1$ “ (čtenáři pochop, že čítenel se k nule blíží, čili se chce říci, že vždy je čítenel menší než jmenovatel ...a to právě v tomto vesmíru po tomto Třesku kdy nastává takové křivení ČP, že vždy bude $v < c$...a také vždy $v.v.v < c.c.c$

...nebo ... $v.v.c < c.c.c$... nebo... $v.c.c < c.c.c$...atd. (nastávají různé typy křivostí ČP).

Proto i STR může tvrdit své dilatace času a kontrakce délek, neb to je svou podstatou pootáčením dimenzí (a na nich jednotkovými intervaly) které se pak „snímají“ domácím pozorovatelem jako zněna intervalu – natahování či zkracování.

Takže Třesk je tichý nevýbuch, je to změna stavu, je to zahájení křivení ČP a tím pádem je to zahájení nejednotkových poměrů na dimenzích což znamená zahájení odvíjení času (hmotný bod se posouvá stejně tak po časové dimenzi jako po délkové dimenzi ale vždy ta Zem-bod ukrajuje na každé ze tří dimenzí délkové jiné intervaly a na každé ze tří dimenzí časové STEJNE intervaly (a to je prozatím záhadou proč ? čili... proč do tří délkových stran v krychli je vždy stejný tok času, stejné ukrajování stejných intervalů ??... to čeká na vysvětlení po rozboru úvah).

Další výklad poté bude-li o něj zájem

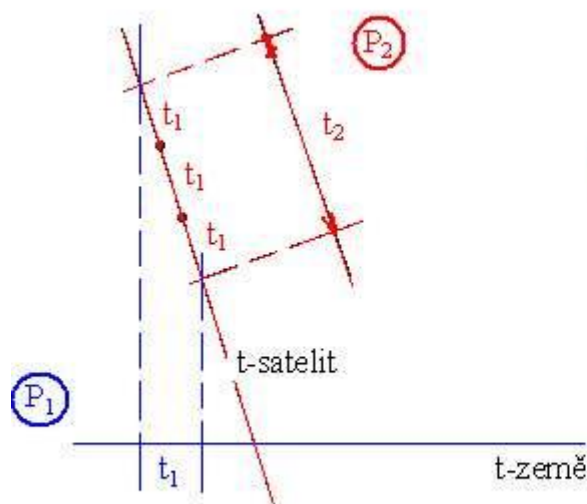
Výklad vize 173

(citace)

Podle OTR tikají atomové hodiny na satelitech GPS rychleji (hlásají přístroje na Zemi snímající GPS čas-interval). Tento rozdíl činí 45,9 mikrosekund za den, protože se nacházejí ve slabším gravitačním poli než hodiny umístěné na zemském povrchu. Pak z STR zase vyplývá, že atomové hodiny pohybující se orbitální rychlostí satelitů GPS budou tikat o 7,2 mikrosekund pomaleji. Teprve když se oba tyto efekty zkombinují, dostaneme na naše přijímače pozemské správnou polohu (čeho) i časový údaj (čeho-koho). Ignorováním těchto efektů bychom získali nepřesnost v řádu desítek metrů (koho, pro koho) a celý systém by byl nepoužitelný.

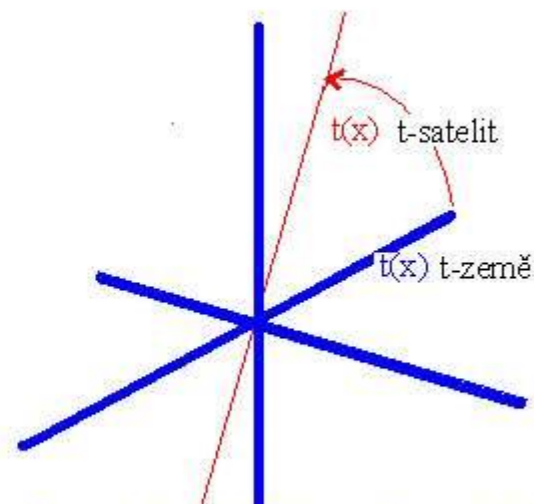
Pokusím se tu vysvětlit přesným logickým popisem jak to „doopravdy“ je : Zem tu bude pozorovatel P_1 v situaci/pozici s gravitačním polem g_1 a s jemu určeným/daným tempem odvíjení času tj. ukrajováním časových (etalonových) intervalů t_1 (atomové hodiny na zemi s t_1 intervalem)... ; Satelit GPS tu bude „pozorovatel“ P_2 v situaci/pozici s gravitačním polem g_2 aa prý P_1 naměří „doma“, že „na P_2 “ běží čas jinak, tj. podle OTR je rychlejší tempo plynutí času t_2 rychlejší – viz citace z opisu výroku (ač sám pozorovatel na P_2 pozoruje „svoje“ hodiny, „doma“ na GSP, že tikají stejným tempem jako na zemi ...atomové hodiny tikají v celém vesmíru ve vlastní soustavě pozorovatele stejným tempem). Tedy P_1 vidí-pozoruje-snímá do svých přístrojů informaci ze satelitu, že $t_1 > t_2$. Čili jak to vysvětlit ? Lehce pomocí logiky s pootáčením soustav...takto :

červené schéma patří soustavě satelitu P_2

modré schéma patří soustavě P_1 - země

$$\begin{aligned} g_2 &< g_1 \\ \frac{x_1}{t_1 t_2} &< \frac{x_1}{t_1 t_1} \\ t_2 &> t_1 \\ \text{např.} \\ 3t_1 &> t_1 \end{aligned}$$

Pozemská soustava časových os $t(x)$; $t(y)$; $t(z)$ se díky změně velikosti grav. pole pootočí do polohy $t(x)$; $t(y)$; $t(z)$

Samozřejmě, že v našem konkrétním zadaném případě se Zemí a GPS není pootočení časové osy takové, tak obrovské, aby platilo $3t_1 = t_2 > t_1$, ale pootočení je strašně nepatrné. Důvtip a důraz je nutno klást na uvědomění si, že i pozorovatelem i hodnotitelem tu je pouze soustava „základní“ pozemská; té pozemské „se zdá“ že tomu satelitu GPS jdou céziové hodiny rychleji, zdá se mu to znamená, že to tak „snímá“ a né že „na GPS“ jdou jinak než na zemi. Na Zemi když uběhne interval t_1 , tak na GPS uběhne interval t_2 , do kterého se vejdu pozemské $n \cdot t_1$ intervaly; čili se nám zdá, že na satelitu jde čas rychleji než na Zemi ... za „náš“ interval se na něm vykonají tři „naše“ intervaly.

K obrázku výše citace z Ullmanna : *Zobecnění fyzikálních zákonů platných v rovinném prostoročase (tj. zákonů speciální teorie relativity bez gravitace) na zakřivený prostoročas (přítomnost gravitačního pole) spočívá v tom, že obyčejné parciální derivace podle souřadnic jsou nahrazeny derivacemi kovariantními.*

Obdobně to bude i s rychlostí ... $v < c$. OTR je pojednání v rámci zrychlení čili popis už pole mezi P_1 a P_2 ; kdežto a STR je v rámci „stop-stavů toho zrychlení“ (pole je „nekřivý“ časoprostor) čili je to logicko-deduktivně stejný princip ... tedy STR je také pootáčení soustav. STR ukáže transformační pootočenou soustavu „stop-stavu“ při daném neměnném věčé tj. soustava je inerciální neměnná v čase, kdežto u OTR je proměnná ta inerciální soustava v čase, je neinerciální, je křivá (je proměnné věčé v čase; v/t) a tedy pootáčení probíhá kontinuálně. U STR nikoliv, tam se hodnotí-porovnává stav počáteční a koncový v plochem poli.

JN, 26.11.2007 v 13:55h

Toto mé (nedokonalé) popisování-vysvětlování nahoře, je totožné svým smyslem, svou podstatou „co se chce vysvětlovat“ v propracovanějším jiném povídání-vysvětlování panem Dr. V.Ullmannem, zde f <http://astronuklfyzika.cz/Gravitace2-4.htm> citace :

Gravitaci je možno zkoumat v podstatě dvojím způsobem:

- § 1. Buďto uvažovat "fyzikální" gravitační pole v rovinném prostoročase (v rámci STR);
- nebo
- § 2. Zavést zakřivený prostoročas bez gravitace.

01 - Tedy vlastní čas vzhledem k souřadnicovému času (který odpovídá nulovému gravitačnímu potenciálu) teče tím pomaleji, čím vyšší je hodnota gravitačního potenciálu v daném místě (gravitační

potenciál je záporný). Hodiny umístěné v gravitačním poli se zpožďují vůči stejným hodinám umístěným mimo pole (resp. v místě se slabším polem).

02 - V blízkosti hmotných těles plyne čas (ve srovnání se vzdálenými místy) pomaleji, dochází ke "zpomalování toku času gravitačním polem" - gravitační dilataci času. Důsledky tohoto jevu (jako je gravitační rudý posuv zmíněný níže) mají klíčový význam při konečných stádiích gravitačního kolapsu a utváření černých děr (viz §4.2,4.3).

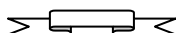
03 - Uvedeme si ještě jeden významný důsledek vztahu mezi intervalem vlastního a souřadnicového času (2.36) - gravitační spektrální posun, o němž jsme se již výše zmínili. Podle vztahu (2.36) ve dvou místech s různým gravitačním potenciálem budou témuž intervalu souřadnicového času odpovídat různé intervaly vlastního času.

04 - Jestliže světlo přichází z místa o větším gravitačním potenciálu do místa s nižším potenciálem, jeho frekvence se snižuje - jedná se o gravitační rudý posuv. Naopak, při šíření záření z míst o nižším gravitačním potenciálu do míst se silnějším gravitačním polem dochází k modrému posuvu - frekvence světla se zvyšuje.

05 - Takto vyplývá gravitační frekvenční posuv z geometrické interpretace gravitačního pole v obecné teorii relativity. Ke stejnému závěru včetně vztahu (2.41') však lze dojít i elementárnějšími postupy. 06 - I když gravitační frekvenční posuv je v pozemských podmínkách zcela nepatrný a v praktickém životě se neuplatňuje, podařilo se i v tíhovém poli Země gravitační rudý posuv experimentálně prokázat a změřit.

07 - Kromě toho existují astronomická ověření gravitačního rudého posuvu. Světlo vysílané atomy z povrchu Slunce přichází na Zemi podle vztahu (2.41') s rudým posuvem $Dw/w @ 2.10^{-6}$, což činí několik procent šířky Fraunhoferových čar. Tento efekt je dobře měřitelný spektroskopickými metodami, avšak kromě korekce na Dopplerův posun způsobený relativním radiálním pohybem Země a Slunce se zde výrazně projevuje proudění horkých plynů na povrchu Slunce.

.....
27.11.2007 je tam chyba, pracuji na opravě

Výklad vize 174

MEKK [21.12.07 - 15:35]

Slušná otázka slušně podaná mě vždy láká k dialogu (Doufám, že si u Vás SAITANE za odpověď nevyfásku flusanec, jak to zde bývá nejen obvyklé, ale doslova zákonité ... od grázlů ...; inteligent nikdy neubližuje autorovi ponižováním, ale rozsekává jeho vize-dílo na padrt' dobrými argumenty a autorovi se klaní za kreativní myšlení).

Začnu ti to říkat-vysvětlovat od jiného konce (samozřejmě slovy laika tím, že povídání prozatím musím vést v rovině filozofie víc než matematiky anebo profesionálním výkladu fyzikálním, což bohužel neumím.)

Tedy : Co je to symetrie a co asymetrie ?; já chápu jako symetrii např. i rovnici druhého řádu $x^2 = 2 y^2$... a ... asymetrii jako $x^2 = 2 y$... a ... $x = 2 y$ za linearitu čili řadu střídání $x = 2 y$; $x^2 = 2 y$; $x^2 = 2 y^2$; $x^3 = 2 y^2$ atd. za jakousi řasu střídání symetrií s asymetriemi čili obdobně střídání linearit s křivostmi anebo střídání křivostí s vyššími křivostmi. Něco v tomto filozofickém duchu říká i fyzika už hotová a odsouhlasená, zopakují-ocitují zde kousek níže kus povídání pana Ullmanna z Ostravy-Poruby, s kterým jsem se o tom bavil 2 hodiny v ústním rozhovoru v r. 1993 že teorie obecné relativity říká, (a nikdo už na světě nepochybuje či nezpochybňuje), že hmota „zakřivuje“ prostoročas....ony veličiny o nichž někteří aldebaranoví profesionálové říkají že délka i čas jsou jen přeludy (přesnou citaci se mi nyní nechce hledat). Čili s realitou **MOŽNOSTI křivení časoprostoru se už počítá, že tento jev**

„možný“ je !!!! Takže pokud fyzikálně je možné „křivit“ časoprostor, pak je nutno zkoumat čím je to možné, do jaké míry je to možné, a proč je to možné ? atd. Pokud já přijdu s myšlenkou, že podstatou výroby hmoty samotné je „*princip křivení časoprostoru*“ na miniplanckové úrovni škál velikostních, pak nemusím být 3 roky pliván, a pronásledován Petrasky až do blázince. Pokud vesmír dopouští křivení časoprostoru a fyzika to také povoluje a potvrzuje, pak proč bych já nemohl vyslovit domněnku, že toto křivení pokračuje do vyšších křivostních stupňů, a že čím je křivost vyšší, to samo o sobě přináší vícedimenzionální projev časoprostoru a že vyšší počet dimenzí je možný jen při „křivení časoprostoru“ a je právě důvodem a původcem stavby hmoty kde vyšší křivosti časoprostoru jsou už „stavem samotné hmoty“ ...dimenze vyšší nad 3 se kompaktifikují ve hmotě a do její složité struktury stále složitější a složitější tím „nárůstem křivosti“ časoprostorových složek čili dimenzí veličin délka a čas. Navíc tu já samozřejmě navrhuji a prosazuji vícedimenzionální čas, což také už začíná být ve světě debatováno (v Čechách flusáno) .

Nyní ty citace z Ullmanna... Vy tam nevidíte a necítíte tu MOŽNOST křivení časoprostoru do dalších křivostních stupňů ??? a tedy opodstatněnému návrhu, že... že „co by to mohlo být???“ kdyby jste našli nebo vyrobili „vyšší“ křivostní element z časoprostoru samotného, jiný (ne)pravidelný geon a další podobné vlnobalíčky...co by z nich fyzikálně mohlo být kdyby se ukázalo že lze časoprostor křivit víc a víc ? !!!!! Vy to nevidíte ? já ano...a už 25 let. (jako laik, který to neumí podat matematicky a potřebuje slušné lidi k dialogu). V Ullmannových citacích se jeho matematické znaky zde „pokroutí“ – přesně si to musíte jít přečíst k němu na web, ale všimněte si kde mluví o MOŽNOSTI vzniku dalších dimenzí, že mluví o tom, že to matematika dokonce „doporučuje“ tedy, nejen připouští a pokuste se bez zábran přemýšlet nad tím, že lze „připustit“ i více dimenzí času, když to osvětlíme „proč“ ...a já už napsal články kde to osvětluji.

Ullmann :

Ve 20.letech fyzika znala jen dva druhy sil: **elektromagnetickou a gravitační**. Obě tyto síly klesají s druhou mocninou vzdálenosti od (bodového) zdroje...

Další způsob zobecnění axiomatiky Riemannovy geometrie pro účely unitarizace navrhl a v letech 1946-53 pracoval A.Einstein. Zobecnění spočívá v tom, že místo symetrického tenzoru g_{ik} se v základní formě $g_{ik} dx_i dx_k$ připouští **nesymetrický metrický tenzor** g_{ik} a rovněž nesymetrické koeficienty afinní konexe G_{ikl} . Právě antisymetrickou část metriky se Einstein pokoušel interpretovat jako elektromagnetické pole, zatímco symetrická část popisovala gravitaci podobně jako v OTR.

Jedna z námitek proti Kaluzově-Kleinově teorii spočívá v tom, že tato teorie není vlastně v pravém slova smyslu jednotná: gravitace a elektromagnetismus jsou zde od sebe odděleny invariantním způsobem - jako "olej a voda".

Kaluzova-Kleinova teorie nevedla ke kýženým výsledkům a na dlouhou dobu upadla prakticky v zapomnění. V posledních letech však neočekávaně nastala určitá "renezance" Kaluzovy-Kleinovy koncepce v souvislosti se snahami o geometrickou formulaci supergravitačních teorií. Jedná se o **zobecněné Kaluzovy-Kleinovy teorie** budované v superprostorech, kde se zavádějí navíc **další rozměry** spinorového charakteru vyjadřující vnitřní vlastnosti interakcí; ukazuje se, že např. 11-rozměrná Kaluzova-Kleinova teorie by mohla sjednocovat všechny známé interakce částic - viz §B.6. Kaluzovy-Kleinovy teorie dále poskytují zajímavé možnosti modelů vesmíru o vyšším počtu rozměrů, jak bylo zmíněno v §5.7.

Základní idea vícerozměrných unitárních teorií se zkompaktifikovanými dimenzemi spočívá v tom, že fyzikální zákony, které pozorujeme, závisí na geometrických vlastnostech dalších, skrytých dimenzí. Ve vícedimenzionálních teoriích existuje mnoho řešení, lišících se např. metrickou velikostí kompaktifikací. Zkompaktifikované dimenze jsou příliš malé, než abychom je mohli jakkoli pozorovat či detekovat. Avšak různé geometrie dodatečných dimenzí implikují různé druhy částic a sil, což v makroskopickém světě vyvolává odlišné fyzikální jevy.

V jistém smyslu pokračovatelem Einsteinových snah o vytvoření unitární teorie pole, avšak poněkud jinou cestou, se stal americký fyzik John Archibald Wheeler, který s dalšími spolupracovníky, především Ch.Misnerem, vyšel z původní (ověřené a osvědčené) Einsteinovy obecné teorie relativity.

vývoji hmoty. Atd. Mě nebude vůůůůbec vadit, že to někdo jiný dořeší a ukradne mi mou myšlenku ... jen už aby to konečně někdo udělal !!!!

▶ **PEPA Z HONKONGU** [23.12.07 - 11:34]

Ja jsem po vopici jako skoro kazdej den a tak mi to myslí pomalejs. Ohledne te rovnice se dvema znaky ... ten první znak bude tusim rovna se '=' a co ten druhej? Kazdopadne pocitace na to cekaji jak na smilovani. Protoze muj pocitac uz na te rovnici o AIDS maka pekne dlouho (co by jinyho delal) a vzdycinky z neho vypadne tak akorat Mageo nebo nejaky to porno. Coz je dukaz, ze neco je spatne.

MEKK-Navrátil [23.12.07 - 13:51] pane honkongový Pepo

Pane, Váš posměch je pochopitelný a typický pro každého blba a trouba a tím pádem neudivuje. Přesně takovej trouba jako Vy přišel r. 1903 do dílny pana Forda a vysmíval se mu, že z

tohodle křápu

nikdy to dle

nebude.

A nepřekvapí, že stejný trouba jako Vy, přišel r. 1901 k bratřím Wrightům do dílny a smál se, že

ani z tohodle křápu

nikdy to dle

nebude

... a přesný stejný trouba jako Vy přišel k Roentgenovi a říkal mu, že nikdy z té jeho piksly onkologický tomograf

nebude.

MEKK-Navrátil [23.12.07 - 15:19]

(**citace Srnky**) Podle éterové teorie je čas jedna z dimenzí časoprostoru, sice směr, ve kterém je časoprostor zakřivenej nejvíce. Proto se energie šíří přes vodní hladinu tak, aby splňovala Fermatův princip, čili po takové dráze, aby jí to zabralo nejkratší možnou dobu.

<http://superstruny.aspweb.cz/images/fyzika/light/fermat.gif>

Vidíme, že tahle definice času je konzistentní s teorií relativity, podle které se objekty pohybují po geodetikách, čili tak, aby jejich lokální čas plynul nejpomaleji. Animace tedy může stejně dobře sloužit pro výklad relativity i pro výklad času v teorii éteru modelem, kde prostoročas je tvořen vodní hladinou. Souvislost mezi geodetikou relativity a Hamiltonovým principem je známa už dlouho a Feynman z ní odvodil koncept dráhových integrálů jako aplikaci variačního principu v kvantové mechanice. Bližší info a diskuse zde.

(**reakce moje**) Pane Srnko, řekl jste, že jste sám Vy definoval čas tak, že je to „jedna z dimenzí časoprostoru“. Opsal jsem to naprosto přesně jak jste to řekl, že : Vy jste ji tak definoval, nikoliv fyzika a nikoliv Bůh a nikoliv pochopitelně příroda sama...ale Vy.

Vidím, že máte nebývalé směle schopnosti definovat sám bez KOHOKOLIV, nejen čas. Tvrdíte-li že čas je dimenze a ona je „jednou z dimenzí“ časoprostoru, tak to co zvostane když tu jednu „dimenzi“ času odeberu jistě podle Vás budou dále dimenze a to už nyní jen prostoru. Pokud Vy vševěd nepopřete, že prostor má tři ty dimenze a že jsou všechny principiálně stejné jen mají jiná jména, pak lze dát (logicko-filozofické) rovnítko mezi dimenzemi ... až na to že jedna je časová a jedna délková. Jako vševěd jste opustil možnost existence „Veličiny“ a přisedlal jste na „Dimenze“. Tři dimenze délkové a

jednu dimenzi časovou. Pak jako vševěd jste prohlásil, že objekty se pohybují po geodetikách což jsou dráhy ... a nemýlím-li se tak zřejmě nedokážete popřít řeknu-li že i Vy stojíte na pozici, že dráha je cesta po dimenzi délkové respektive je-li ta dráha v prostoru a křivá, že se dají spustit na rastr os z délkových dimenzí „složky“ té dráhy. Pro zjednodušení výkladu zde budiž řečeno že „dráha je úsek na dimenzi délkové“. Pokud zde tedy tvrdíte, že objekt (zřejmě hmotný i nehmotný) se umí pohybovat-posouvat „po dimenzi“ toho vesmírného prostoru, pak kdo zakázal (možná Vy), abych se já domníval, že těleso-objekt hmotový i bod nehmotný se pohybuje-posouvá stejně podobně jako „po délkové dimenzi“ po „časové“ dimenzi ...už i proto že dimenze jako dimenze (jedna časová, jedna délková) ... kdo to může zakázat vyslovit krom Vás. Krom Vás ještě fyzika, ta má ale pravidla že vyvrací a dokazuje, anebo to může zakázat ještě Bůh (který doposud ještě neprokázal, co zakázal a co ne). **Na začátku** jste řekl : Já Zephir tvrdím éterovou teorii a podle ní je čas jedna z dimenzí. Nyní já **Na konci** netvrdím, ale podávám návrh, že Čas je veličina a Délka je veličina. Obě veličiny mají-produkují-realizují konstituují své dimenze. Pak si je můžeme nějak pojmenovat. Takže i Čas-veličina má své dimenze jako veličina Délka. Já to jako Zephir-Srnka světu nenařizuji, já to jen navrhuji....ke zkoumání. Čili že i těleso se po časové dimenzi, přesněji po časové trajektorii pohybuje-posouvá (a pozorovatel spouští na tři osy časové, dimenze časové, intervaly-složky ... to proč jsou všechny tři složky stejně velké, je prozatím záhadou, ale já už jistě vysvětlení tuším ...) a tím ukrajuje na časové trajektorii intervaly-tiky, přesně podobně jak to dělá těleso-bod pohybem po trajektorii délkové a pozorovatel spouští do tří os délkových složky.

Vím, že Vy diskutovat nechcete a to je důvod proč všem jste doporučil své audítko - oni nepřijdou - a mě totéž audítko zakázal. Je to logické proč...protože nikdy nemáte zájem podat protiargumenty lepší-silnější těm mým ... a myslíte si, že zvítězíte (nade mnou) svým monologem.

